

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 85 cr., $\frac{1}{2}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{4}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{2}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{4}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un sir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația. Strada Pojăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază
Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Institutul Tipografic” și la
„Prăvălia industriilor române din Sibiu” (Strada Cisnădiei Nr. 27).

Putregaiul.

Un vânt pestilenciat, înăbușitor, suflă peste întreaga viață publică a statului ungar. Corupția și desfrâul, hoția și minciuna se lăfăesc în ori-ce parte își arunci ochii: în ministere, în camere, în comitate, în cluburi, în casine, — pretutindenea. Nimic n'a mai rămas sănătos, nimic întreg, nimic nescrît; totu-i găunos și putred, de sus până jos.

Nu de mult, — și cei mai în vîrstă dintre noi au apucat vremurile acele, — Maghiarii aveau și ei idealurile lor. Potrivite ori nepotrivite cu ale noastre, ele totuși erau niște idealuri, care, în forma abstractă în care se înfățișau, aveau par-tea lor frumoasă, simpatcă și atrăgătoare. Și dreptatea ne impune datoria de a recunoaște că ei au făcut eforturi mari și înalțătoare, au cheltuit un entuziasm cald și sincer și au făcut sacrificii enorme, pentru a le atinge.

Maghiarii se găseau în vremurile acele pe curba suitoare a vieții lor publice. — Cât de frumoase vremuri pentru ei, câtă paradă ostentativă de patriotism și abnegație!...

Dar' idealurile ce-i încălzuiau au fost atinse în cea mai mare parte. Ei s'au afirmat ca un popor de voință și energie, și și-au făcut un loc respectat în actuala alcătuire a monarhiei noastre.

Și apogeul aspirațiilor lor odată atins; mai departe n'au putut merge.

Odată cu isbânda, a început și declinul.

Instinctele sălbatice, care formau adevăratul fond al firei lor intime, cereau cu tărie locul lor, pe care un moment îl ocupaseră ideile și sentimentele generoase ale secolului.

Decadența era de altminterlea inevitabilă, pentru-că idealurile lor nu aveau rădăcini adânci în niște suferite cu adevărat înălțate și nu se întemeiau pe o dezvoltare mai îndelungată și pe o cultură mai solidă.

De atunci încoace Maghiarii au scorbit cu pași repezi curba descendentă a vieții lor publice, — până când au ajuns în halul de astăzi, de care ei singuri se îngrozesc, în rările momente lucide, pe care patimele ce-i stăpînesc li-le mai lasă.

„Națiune, care a voit să-i sîrbeze cu o superbă bucurie ziua sa natală, — zice „Erdélyi Híradó” într'un asemenea moment de luciditate, — se dovedește a fi îmbetrănită, ramolită, pornită spre descompunere.

„Au doară o mie de ani, — adaugă numitul ziar, — însemnând deja bătrânețe în viața unei națiuni?...”

„Semnele așa arată.

„Ea' dacă sîntem încă tineri, atunci evenimentele cutropitoare ale anului millenar sînt cu atât mai triste pentru noi.

„Căci doar' am ajuns acolo unde au ajuns națiunile bătrâne, ba le-am și întrecut, în ceea-ce se cheamă ener-viație și putregiune; am întrecut pe Francezi în corupție și decadență.

„Eată cel mai trist fenomen pentru noi: Un corp național tîner, care e însă mai stricat decît un stat îmbetrănit în experiențe, aventuri și excese politice.”

Tot atâtea mărturisiri sincere ce au scăpat unui Maghiar neaoș, într'un moment de sinceritate!

În multe ocațiuni noi am constatat aceste adevăruri, dar' constatăriile noastre puteau fi bătute; acum, când le constată adversarii nostri însuși, — în contra lor, — ele trebuie se facă credință.

Copii îmbetrăniți înainte de vreme, putregaiu ce încă se mai ține, — dar' pe care vermele corupției îl roade și-l nimicește, — Maghiarii ne oferă astăzi un aspect interesant și instructiv, un exemplu viu de ceea-ce trufia deșartă, egoismul strimt și păcătos și lăcomia ne-chibzuită poate se face.

Ei au luptat pentru libertate, egalitate și frăție; dar' n'au înțeles în tot adîncul înțelesului lor aceste cuvinte și principii.

Îngâmfați de succesele lor, ei s'au transformat în cei mai aprigi prigonitori ai popoarelor, care de asemenea pentru libertate, egalitate și frăție luptau. Victimele de acum câteva decenii s'au transformat în călăi. Și călăii n'au avut nici o considerație și nici un respect pentru drepturile omului, pe care totdeauna le-au pus înainte, pe atunci pe când se dădeau de victime.

Altă națiune, afară de a lor, altă lege, altă limbă, ei nu voiau se mai existe în Ungaria. Ori-ce aspirațiuni naționale ale celorlalte popoare trebuiau reprimare. În lături deci cu biserica, în lături cu școala, în lături cu credințele și datinele lor strămoșești! Ea' cei-ce mai îndrăzneau să le susțină, — la temniță cel puțin, dacă „binefacătore” instituție a furcilor s'a desființat!

Banul public ei nu l-au întrebuințat pentru o bună și înțeleaptă administrație, ci au dat șirban în el, pentru a se în-bogăți, fără muncă, pe ei și pe al lor. Toate s'au călcat în picioare cu cinism, totul s'a considerat ca un domeniu de

exploatare. Și corupția și hoția și-au deschis drum larg, cei mai șarlatani și mai fără scrupuli fiind cei mai în frunte.

Așa încât generația de problematici eroi, care a luptat pentru libertate, egalitate și frăție, se perpetuează astăzi în liota asta incușificabilă de tirani și de pun-gași autentici.

Trist epilog la o farsă grosolană!

În mijlocul acestei atmosfere pestilenciate, în chaosul acesta de corupție și de desfrîn, în acest amurg al unei națiuni decrepite, care se înecă în mocirla propriilor sale păcate, simțim, ca Români, o adevărată mîndrie când ne uităm la poporul nostru cîstît în gândurile, cîstît în deprinderile, cîstît în toate ac-tele vieții lui.

Ni-s'a zis că sîntem înapoiată, că n'am fi atins același nivel de civilizație ca Maghiarii...

Dar' de „civilizație” aceasta ne lipsim! Cultura maghiară, care a dus la corup-ția și depravarea unei întregi societăți, nu ne trebuie! Și decît să facem concu-rență Maghiarilor în rafineriile desmăte-te și cinice ale oare-căror straturi sociale din apusul Europei, mai bine rămînem cu obiceiurile noastre patriarcale și să-netoase, mergînd cu pași mai înceți, dar' mai siguri pe calea adevăratei civiliza-țiuni.

Acî e tîria noastră, acî stîncea de care valurile dușmănoase nouă se sdre-besc și se vor sdrobi și în viitor: *E ca-racterul nostru curat și necorrupt, virgi-nitatea deprinderilor noastre străbune, pe care poporul le păstrează cu credință, ca pe un tesaur scump.*

Popor istovît, Maghiarii și-au trăit traiul; ei au dat întreaga măsură a ce-a ce pot; ei ne-au arătat ceea-ce sînt capabili se face; și nici ei nu sînt mulți-miți cu rezultatele și manifestările „civi-lizației” lor, când o privești cu obiectivitate, și nu prin prisma șovinismului lor ridicol.

Trecutul a fost al lor; — putere-ar însă ei însuși se mai creadă, că viitorul va fi tot al lor, în fața privilegiștei des-gustătoare, la care sîntem martori, în fața descompunerii repzi și sigure, ce se petrece în sinul lor, în fața desfrînului și corupției, care le tece peste cap și-i înecă??...

Björnerne-Björnson despre au-tonomia națională. O revistă boemă publică declarațiunile unor celebriități europene în chestiunea înpăcării Boemilor și Germani-ilor din Boemia, o cheiune, care astăzi e la ordinea zilei. Eată ce zice, între altele, Björnerne-Björnson:

Aceasta ar fi asemenea o rațiune de a fi, *par excellence*, cremațiunii, deoarece-ce toți aceia, cari în tîml existenței lor acciden-tate, au urzit comploturi rău-făcătoare, etc., vor fi urmărit în cîșul de pe urmă, de teama, ca nu cură creerul lor să nu fie tăiat în felii fine analizat după procedeele profesorului Rockod.

Și câte altermări științifice și sociale n'ar ave fotografizării!

Sărmanul Tanié.

Novelă. —

De

De Diderot.

(care și fine.)

— Cinci pînă șase ani au trăit în cea mai frumoasă apie.

— Multun istețimii rafinate a uneia și încrederei neurate a celuialt.

— Într'ad' e așa, că în o inimă cu-rată ca a lui Tî nici cea mai mică umbră de suspiciune încăpea. Singurul lucru, care-mi bate lîhi, era, că doamna Rey-mer a uitat cul de sîrăcia ei de mai usinte, că o cută poftă după strălucire și avere a cuprîncă i-s'a pîrît nedemn, a merge pe jos.

— Ei, de ce nu umbra cu tră-sura?

„Afară de hotarele Austro-Ungariei și ale Germaniei n'am întîlnit pe nime, care referitor la cearta Maghiarilor cu Români și Croații, și la cea a Germanilor din Austria cu Boemii și Italianii să nu-i fi ex-pri-mat dorița ca toate aceste naționalități se pîrvină a se guverna ele înseși conform lipselor lor proprii. Nu-mai astfel uniunea națiunilor va fi stabilă și-i va împlini misiunea.”

Săzii și milleniul. În articolul de Paști al moderatului „Siebenbürgisch-Deutsches Tageblatt” cetim următoarele:

„Cine privește astăzi cu bunăvoință în viața patriei noastre, nu poate ascunde, că în aceasta sînt multe semne de moarte, apunere și distrugere.

Eată înainte-ne milleniul. După drept, ar trebui ca această sîrbare se aducă aminte tuturor popoarelor din Ungaria, căror puteri morale are se mulțumească țeara existența sa de o mie de ani, și să-i atragă gîndurile asupra întrebării, cari sînt bazele existenței sale și cari pot fi și pentru viitor? Dar' sîrbării i-se dă țuțeles invers: din cuvintele pline de ură reese tot mai mult cu-getul lor, expi-mat odinioară de ari-stocrația maghiară din evul mediu: gîntea maghiară este stăpî-nitoarea țerii pe baza dreptului de cucerire, ea este stăpînitoare și astăzi și ce voește să existe acî tre-bue se atrîne dela grația acestei gînte. Ca-și-cînd din aceste vederi și din aceste raporturi s'ar pute naște altceva decît perzare, discordie și nefericie pentru o țeară în care se grăiește mai multe limbi!”

Astfel vorbesc acum chiar și Săzii mo-deratei, începînd a deveni cuminți! Cine iu-bilează deci, cine?

Reforma legii comunale. În sîp-tămăniile din urmă s'a discutat în ministerele interesate reforma legii comunale și s'a sta-bilit deja definitiv proiectul despre o lege reformatorică cu privire la chestiunile de admi-nistrație în comune. Proiectul se va discuta în curînd și în parlament. Conform aceluia se introduce și în comune directă administrație de stat și funcționarii, juzii cercuali, funcțio-narii de dare, doctorii cercuali, veterinarii cercuali, cancelistii, vor fi numiți din partea statului. Vor fi numiți cu totul 4800 de juzi cercuali, cu câte 800, 700, 600 și 500 fl. și rețut de cuartir de 175 fl. Cancelistul va ave salariu de 400 fl. Numărul medicilor cer-cuali se va urca la 1483. Un jude comunal va trebui să aibă drept cualificație matura și un curs de administrație. Juzii comu-nali vor ocupa și mai multe posturi de sub-

pretori. Încât privește aplicarea notarilor actuali, cari astfel își perd posturile, se va decide un timp de tranziție.

Eată, se începe o nouă eră a persecuțiunilor în nouă forme! Vom reveni asupra ac-esor lucruri.

La Români.

Drept răspuns la manifestațiile par-lamentului român către Italia, din inci-dentul războiului nenorocit în Africa, zia-rul „Italia Militare e Marina” din Roma, publică sub titlul de mai sus ur-mătorul articol, scris de *Pompeo Mo-dermi*:

„Mulțumire, o frați! Avîntul vostru afectuos a fost o picătură de balsam pe inima noastră sîngerată.

În nefericire nu poate fi mai mare ușurare decît, aceea de a se ști iubit, și voi ne iubiți, pentru-că ne-ați spus aceasta, cînd nici un interes nu vă îndemna a o face.

Voi ați înțeles îndată nemărginirea du-rerii noastre; vechiul sânge latin, acel ade-vărat, curat, nedegenerat, s'a revîrsat în ini-mile voastre, și salutul Românilor, în această tristă clipă, a pîrît Italienilor un imn de iubire de o inefabilă dulceață.

Mulțumire pentru îmbărbătarea ce ne-ați adus și de dînsa vom păstra o neperitoare amintire, în același chip, în care noi știm a ține deștepte în inimile noastre nenorocirile suferite. Acest act, simplu în sine, ne unește cu voi nedeslegat, și pe iubirea a două po-poare el aruncă temelile unei alianțe, ce nici un fapt politic nu va pute vre-odată dis-truge.

Apăsată de neprevăzute și fatale eveni-mente ce o surprinseseră nepreparată, Italia nu este totuși abătută! Un strigăt de res-bel ar vîrsa afară din sacral pămînt al ace-stei țeri, pe care voi cu bună dreptate o nu-miți mama voastră glorioasă, nenumărate legiuni de voluntari ce ar sbura la răsunare, dacă recea rațiune de stat nu ar amorți ori-ce entuziasm și nu ne-ar constrînge la nelu-crare.

Istoria popoarelor e alternată de glorii și de nenorociri; noi în acest moment suferim pedeapsa unui lung sir de erori și de dis-cordii, însă din aspra lecțiune vom ști a trage folositoare învățăminte, pentru a repara în scurt timp dauna și a relua mersul triumfal pe calea aceea, ce Italia trebuie să străbătă și în care nu pot fi de ajuns pentru a o opri nici pisme de rivali nici horde de sălbatici.

Cînd insulta viuă a unui străin face să curgă lacrimi de durere pe fața soldaților Italiei, ei schimbă cătră voi, adevărați și autentici frați latini, expresiunea deplinei lor iubiri și recunoștințe.”

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Actualitate științifică.

Fotografia gîndirii.

Te mai poți îndoi de ceva, în fotografie, după-ce știi, căte se spun despre razele ca-thodice (Röntgen)? E deja destul de frumos, să poți fotografia conținutul unei cutii sau scheletul unei persoane în viață. Dar' foto-grafii nostri, porniți pe calea descoperirilor, merg mai departe. Ei încep a fotografia creerul și nu se sfîesc a gîndi să fotografieze chiar și cugetarea: Nu sîntem departe de idea-lul fotografului, care prețindea se fotografieze vechile sale cunoștințe numai „din amintire!”

Eată, într'adevăr, ce scrie dl George Rockwood, celebrul fotograf american, în „New-York Tribune”:

„E cătrva timp, zice dl Rockwood, de cînd profesorul Black, chirurg la spitalul Bellevue, m'a chemat la d-sa: unul din clienții și amicii mei, contele Bareschi, murise, și el doria se iart un clișeu al seu de pe patul seu de mort, pentru a fi trimis rudelor sale din Europa. În timp ce instalam aparatele, doctorul decise să se proceadă la autopsie; am uitat să spun, că defunctul era un savant egiptolog și că își petrecuse cea mai mare parte a vieții descifrînd hieroglife. Aparența

generală a creerului era normală, și fiindcă această parte a corpului omenesc m'a intere-sat totdeauna în chipul cel mai viu, am rugat pe doctor să-mi deo o parte, pentru a face fotomicrografii.

„Ajuns la mine acasă, am tăiat partea de creer, ce mi s'a dat, în felii fine și asistat de mai mulți oameni de știință m'am pus să examinez aceste felii cu microscopul; am descoperit atunci semne ciudate, care, după spusele savanților nostri amici, nu aparțin structrei creerului; am făcut măriri succe-sive și ajuns la o mărime de 3000 de mili-metri, aceste semne au forme geometrice foarte particulare. Am emis atunci părerea timidă, că aceste semne pot să fie niște sim-bole, și unul dintre amicii mei, savant misio-nar, care a trăit mulți ani în Orient, a recu-noscut fără nici o greutate caracterele scrieri-lor etiopiene, siriace și feniciene.”

Cine știe, dacă această metodă, consi-stînd în a tăia în felii creerul persoanelor marceante, nu va fi metoda zilei de mîne? Și ce orizonturi deschise! Cîte nu s'ar găsi în creerul politicienilor, statisticienilor, econo-miștilor, poezilor, muzicianilor, etc.!

Pentru a reveni la realitate, nu poate fi cu neputință, ca creerul omenesc să con-serve la infinit impresia delicată a suveniru-rilor, întocmai cum valul fonografelor conservă discursurile, cîntecule, suspinele chiar, pentru a le reda după voință. Ar fi o explicație științifică îndestulătoare a acestui fenomen ciudat, pe care îl numim „memorie”.

adecă? Întrebă ea. „Numai de o absență pe 2—3 ani”. — „În adevăr, un timp lung pentru un bărbat, pe care îl iubești, și care te iubește, ca pe sine însuși.” — „El să mă iubească? Dacă ar fi așa, ar mai sta pe gînduri, să-mi împlinească dorița?” — „Dar' stimată doamnă, de ce nu-l însoțești?” — „Eu să-l însoțesc? Această 'mi-ar mai trebui! Ori-cît de extravagant e, totuși n'a îndrăznit să-mi facă această propunere. Se îndoiește în credința mea? Nu-o pot crede. Dacă am putut să aștept după dînsul doisprăzece ani, o poate face și el pre vre-o doi-trei. Și apoi cugetă, domnii mei, că o astfel de oca-siune nu 'i-se ofera de două-ori în viață, și pentru lumea întregă n'aș voi, ca odată să-i pară rău și să-mi facă reproșuri, că l'am reținut să se folosească de această oca-siune” — „Tanié nu va ave nimic de regre-tat, până are fericirea, să-i placă”. — „Acea-sta-i sigur; dar' fii încredințat, că odată, cînd eu voi fi deja bătrînă și veștejită, se va bu-cura, că posedă ceva avere. Vezi, greșeala cea mai mare a femeilor e, că nu se cugetă la viitor. A mea nu e”. — Ministrul era în Paris. Dela locuința lui Tanié până la ho-telul ministrului nu era decît un paș. El se dusese acolo și-i dase învoirea. Cu ochi usați, dar' cu inimă grea se întoarse acasă. „Chiar acum, zicea el, vin dela domnul de Maurepas; 'mi-am dat învoirea. Voiu pleca dară. Dorița d-tale e împlinită”. — „O, ami-cul meu, scumpul meu amic, strigă ea, arun-cându-se în brațele lui și acoperindu-i fața

Având de cuget a furnisa toate mărfurile mele pentru bani gata în mod ieftin, îmi iau voe încă de azi a oferi spre vânzare

Pentru ori-care preț mai ieftin ca la vânzare totală (Ausverkauf)

toți articlii din marele și variatul meu deposit de vestimente pentru domni și băieți, fabricat propriu; ghețe de dame și domni; pălării, cravate, ploiere și umbrele, asigurând pe mușterii mei de o mulțumire în toată privința.

Totodată atrag atențiunea, că cu același principiu mă îngrijesc de

marele meu atelier de croitorie

condus de un croitor cât se poate de bun și provăzut cu toate speciile cele mai alese de materii indigene și străine veritabile de lână, în care

de azi începând

se efectuează cu prețuri teribil de ieftine tot felul

de comande de măsură

în restimp de 24 ore.

Zace deci foarte potrivit în interesul p. t. publicului a se convinge de fapt despre toate aceste asigurări cât se poate de iute.

Toți articlii pot fi cumpărați și pe lângă plățirea în rate între împregiurările cele mai favorabile.

[1066] 16—22

Cu deosebită stimă

ISAK ASCHER,

atelier de croit și mare deposit de vestimente pentru bărbați și băieți,
Sibiu, str. Cîsnădiei nr. 4—6, edificiul comandei de corp.

LA TINTA

MEDITAȚIUNE POLITICĂ

DE

N. CRISTEA,

ASES. CONSISTOR.

se află de vânzare la Institutul Tipografic în Sibiu.

Prețul 40 cr. plus 5 cr. porto postal.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.

A doua edițiune

din

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brode,

președinte al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. s.

PICĂTURI DE STOMAC MARIA-ZELL.

de un efect excelent la morburile de stomac, un medicament indispensabil de casă și popular demult cunoscut la

lipsă de apetit, slăbirea stomacului, răsuflare, amiros greu, blesare, rigăleală acută, colică, arsuri în gât, producere peste măsură de flegmă, gâlbănare, greață și vomare, carcei de stomac, scaun tare și constipațiune.

Și la dureri de cap, încălcarea peste măsură a stomacului cu mâncări și beuturi, la limbrici morburile de ficat și hămoroidale un remediu vindecător probat. La morburile numite, picăturile de stomac Maria Zell s'au dovedit de mulți ani ca cele mai bune, ceea ce confirmă sute de atestate. Prețul unei sticle dimpreună cu îndrumarea cum să se folosească 40 cr., sticlă dublă 70 cr. Expediție centrală prin apotecarul Carol Brady Kremsier (Moravia). Cumpărătorii sînt rugați a fi cu precauțiune la marcă și subscriere. Să se considere ca veritabile numai astfel de picături, pe al căror ambalaj e lipită o fașie verde cu cuvintele: „Garantez veritabilitatea”.

Această fașie e provăzută și cu iscălitura mea.

[3160] 19—35

Picăturile de stomac Maria-Zell veritabile se află în Sibiu: Farmacia **K. Müller**, farmacia **I. G. Molnar**, farmacia **Aug. Teutsch**; Făgăraș: farmacia **Pildner**; Sighișoara: farmacia **F. Folbert**, farmacia **I. H. Weber**; Mercuria: farmacia **Alb. Zink**; Cohalm: farm. erez. **S. Nagelschmidt**, **E. Wolf**; Sebeșul-săseșc: farm. **I. C. Reinhardt**.

La „Institutul Tipografic” în Sibiu se află de vânzare

CARTEA DURERII

DE

EMIL BOUGAND.

TRADUCERE DE

IACOB AFIN NICOLESCU.

Editor: Dr. E. DĂIANU.

Prețul 70 cr. (cu porto postal 78 cr.)

Această carte a fost recomandată de către Exc. Sa Metropolitul Victor Mihail de Apșa printr'un circular special.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Institutului Tipografic”, Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC

IN

ECONOMIA RURALĂ

compus de

celi 12 preoți întemnițați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

Mostre fermecătoare pentru mușterii privați gratis și franco. Cărți mari de mostre, precum până acum nu s'au mai aflat, pentru croitori nefrancate.

Materii pentru costumuri.

Peruvian și Dosking pentru clerul înalt, materii prescrise pentru uniforme de oficanți c. r., apoi pentru veterani, pompieri, gimnastici, livree, până pentru biliard și mese de joc, pentru îmbrăcarea trăsurilor. Cel mai mare deposit de îmbrăcăminte caritativă și tiroleze pentru domni și dame cu prețuri originale de fabrică în varietate, precum nu se poate oferi nici sub o concurență de douăzeci de ori mai mare. Cea mai mare varietate în basmele de dame fine și durabile și cele mai moderne colori. Materii de spălat, pleduri de oscuri dela fl. 4.— până fl. 14.—, apoi și

cele trebuincioase croitorilor (precum: căptușeală de mâneci, botoni, ace, ață etc.), lucruri demne de preț, oneste, durabile și postavuri de lână, recomandă

[653] 9—24

Joh. Stikarofsky,

Brünn (Centrale der öster. Tuchindustrie).

Cel mai mare deposit de postavuri de fabrică.

Se expedează numai cu rambursă.

Pentru Orăștie în comitatul Hunedoarei am de reprezentant pe domnul Aladár de Szatmáry și rog pe p. t. mușterii mei a se adresa la acesta în casă că au lipsă de marfă de a mea.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic în Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit de cuverte, cerneală, recușite de scris, ceară de pecetluit etc.

Comande din afară se efectuează repede.

Bilete de vizită după plac și cerere

Mare deposit de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină de epistole cu plicuri în casete.

Biblioteca populară a „Tribunei”

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Dicționar

român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.